

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011130
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7215011130.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného F. P., pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2016, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 9.12.2015, sp. zn. 5T/95/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. P..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. P. uznaný vinným prečinom krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v E. - Š. na parkovisku pred ul. Ž. Č.. XX dňa 14.10.2014 v čase o 06,00 hod. vytrhol z ľavej ruky poškodenej Z. Z. koženkový kufrik čiernej farby o veľkosti cca 50 x 30 cm a po tom, čo sa od poškodenej vzdialil na vzdialenosť cca 5 metrov sa k nej vrátil a vytrhol jej z ľavej ruky aj koženú dámsku kabelku bordovej farby o veľkosti cca 50 x 30 cm a následne z miesta činu ušiel na neznáme miesto, čím tak pre poškodenú Z. Z. spôsobil škodu vo výške 47,89 Eur.

Za to okresný súd uložil obžalovanému F. P. podľa § 212 ods.1, ods.2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a), § 50 ods.1 Tr. zák. podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom D. Č.. X, prechodne bytom E., Ž. XX spôsobenú majetkovú škodu vo výške 47,89 Eur.

Podľa § 288 ods.2 Tr. por. poškodenú Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom D. Č.. X, prechodne bytom E., Ž. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný F. P. prostredníctvom obhajkyne JUDr. L. Q.. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný poukázal na to, že sa necíti byť vinný. Neexistuje žiaden dôkaz potvrdzujúci jeho prítomnosť v čase útoku na mieste činu. V čase spáchania skutku sa nachádzal so svojou priateľkou C. Š., obaja spali. V tom čase bola jeho priateľka chorá a on ju aj odprevadil ku všeobecnej lekárnke. Toto potvrdila aj priateľkina matka, svedkyňa Z. E.. Poškodená Z. Z. presne identifikovať páchatel'a nevedela a bola v absolútnom šoku. Rovnako je potrebné hodnotiť aj výpoveď svedka N. K., ktorý vnímal len siluetu postavy. Svedkyňa N. D. potvrdila, že jeho kukly sa vyhodili pri sťahovaní, a preto nie je možné vylúčiť, že sa vyhodnením do kontajnera nemohli nejakým spôsobom ocitnúť na mieste činu aj s jeho biologickou stopou. Rozbor a analýza biologickej stopy nie sú samy o sebe dôkazom, že táto biologická stopa bola zanechaná páchatel'om trestného činu. Navrhol aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a rozhodnúť tak, že nadriadený súd podľa § 321 písm. b) Tr.

por. zruší napadnutý rozsudok a vo veci podľa § 322 ods.3 Tr. por. sám rozhodne tak, že obžalovaného F. P. spod obžaloby oslobodí.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Krajský súd v Košiciach postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný, a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný F. P. vo svojom odvolaní len zopakoval obhajobnú argumentáciu použitú v predchádzajúcich štádiách trestného konania, krajský súd v otázke skutkových zistení odkazuje len na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Rovnako krajský súd po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného F. P. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený. Okresný súd správne zistené konanie obžalovaného F. P. potom právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej, aj po stránke subjektívnej, keď ho právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Tr. zák.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému F. P. Pri zistení prevahy príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zák. sa však zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a nie ako prvostupňový súd uviedol, že sa zvyšuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trestná sadzba pri prečine podľa § 212 ods.2 Tr. zák. je stanovená v rozmedzí od 0 do 2 rokov, pri zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu predstavuje 8 mesiacov až 2 roky. Uložený trest okresným súdom zodpovedá zásadám pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. Osoba obžalovaného F. P. je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Keďže rozhodnutie prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvorí jeden celok z hľadiska predmetu konania, preto ani odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového, ako aj odvolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

Keďže nadriadený súd vo všetkých výrokoch sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu a rovnako s dôvodmi jeho rozhodnutia, nepovažoval za potrebné tieto dôvody znovu opakovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.